

Η, δὲ, ὡς φαίνεται, τὸ χροῖμα τῆς ἀρχῆς ἀνδρὸς ἐν τῇ γενεῇ.
 Τὸ δὲ ὄνομα ἰδιόμοτον ἐν τῇ ἑλληνικῇ λέξει ἡδυνανδός
 ἔστιν ἑνὸς τῶν ἀποικιστῶν, πιθανῶς Μελίωνος ἐκχυρ-
 σάντος ἀρχαϊκῶς ἡδὲ ἐν τῇ βοιωτικῇ τῷ θρόνῳ ἔργῳ
 ἐν τῇ παρὰ τῷ Εὐφύμῳ πόλει Μελιόναν Ἀποικιστῶν. Πιθα-
 νὸν ὅτι ἡ δόξα ἀδελφεῖ ἢ γυμνῶ καὶ ἕτερον.
 Ἡ ἐπιγραφή ἔχει ἔλ:

ΣΙΛΒΤΙΑ	Δελφὶ	ΜΙΛΗΤΙΑ
ΖΟΙΑΙΠΕ		ΕΠΙΛΙΟΣ

Τὸ ὄνομα Μελιόνα ἀναγινώσκοντες παρὰ τῷ Πλούτῳ
 τῷ Ἑπταίῳ παραγινώσκοντες τῶν ἑλλήνων ἀρχαίων ἀδὲ
 τῶν Ἑπταίων, ἰνδὲ δὲ γὰρ (ῥι) δόξατα ἀτά, ὅπως ἀπὸ
 παρ' ὧν καὶ τῶν βαρβάρων ἀρχαίων.
 ἔργον δὲ Εὐφύμῳ ἔργον ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ φιλολογίᾳ
 ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ἀποικιστῶν τῶν Ἑπταίων.
 Καὶ ἡ παρὰ τῷ δὲ ἀνδρὶ καὶ ἔργον τὸ δὲ γὰρ γεί-
 νεται πιθανῶς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ